

O POĀĀSĀ• A JMENINĀ•CH 4. TĀ•DNE

ĀĀtrtek, 31 leden 2008

Je první únorový den, ale uĀ¾ cítím ve vzduchu nové jaro... Dost moĀ¾ná, Ā¾e ještĀ> pĀ™ijdou snĀ>hánky, Ā¾e se do-
obujou vichry i náledí, ale kdyĀ¾ se podíváte na stromy a vĀ>tvíĀ•ky... Jediné, oĀ• se bojím, jsou ta spící miminka ovocná, jen
aby se pĀ™edĀ•asnĀ> neprobudily pupeny ovocných stromĀ• a keĀ™Ā•. UĀ¾ nĀ>kolikrát se stalo, Ā¾e pak byla úroda pryĀ• o-
staĀ•ila vyrĀ•st.

KaĀ¾dopádnĀ> vĀ>tšina obchodĀ• uĀ¾ zesrdíĀ•kovatĀ•la, Valentýn se v našich konĀ•inách hluboce zal-
obchodníci, kteĀ™í trochu smutili z nedostatku zákazníkĀ• - pĀ™eci jen ne všichni se po bujarém vánoĀ•ním
plundrování obchodĀ• okamĀ¾itĀ> finanĀ•nĀ> zmátoĀ™ili - jášají nad dalším dĀ•vodem, nad další moĀ¾ností, j-
zbavit velkého kvanta zboĀ¾í. "Dáme tam srdíĀ•ko, napišem ILY - a je to!" Milena (24. 1.) Toto moc pĀ•kné jméno je
slovanského pĀ•vodu. Znamená milá, milovaná, milená - tedy Milena. V Ā•eských zemích, kupodivu, toto jméno získalo
na oblibĀ> aĀ¾ poĀ•átkem dvacátého století, jinak se dávalo jen velmi zĀ™ídka. Nebylo tomu tak ovšem v
jihoslovanských zemí, kde se tak pojmenovávaly holĀ•iĀ•ky uĀ¾ dávno. Dávala (a dává) se jim i Milica, Milina, Milinka,
Mileva a jiné tvary. Mimochodem Mileva se jmenovala manĀ¾elka Alberta Einsteina - jinak velice inteligentní schopná
Ā¾ena a velmi nadaná fyzikĀ•ka. Troufám si Ā™íci, Ā¾e bez ní by se Einstein "tím Einsteinem" nikdy nestal. Ale - nevdĀ•k svĀ>
vládne. KdyĀ¾ se stal slavným, tak ji opustil - a zatímco on je slavný navĀ•ky, o ní prakticky nikdo neví. Jinak jméno Milena
nabylo na oblibĀ> také v Polsku, v MaĀ•arsku, na Slovensku - ale téĀ¾ ve Francii, Itálii a ve Švédsku. Tam
všude mĀ•Ā¾ete najít líbezná dívka a Ā¾eny Mileny. Za ty naše bychom pĀ™edevším mohli jmenovat
stále krásnou hereĀ•ku - Milenu Dvorskou. Miloš (25. 1.) Milouš nebo také MiloĀ•. Všechny tvary
jsou správné. Je to jméno slovanského pĀ•vodu, nicménĀ> jiní jazykovĀ•dci se domnívají, Ā¾e je to jen slovanský pĀ™eklad
jména Amnás, nebo Amant - coĀ¾ prakticky znamená totĀ¾ - tedy Ā•lovĀ•k milovaný, milý, pĀ™ivĀ•tivý, ale také milující.
Donedávna to bylo jméno v Ā•eských zemích oblíbené, ale díky nĀ> kterým známým MilošĀ•m a specielnĀ> jednomu
Miloušovi - zájem rodiĀ•Ā• znaĀ•nĀ> utichl. Zbývá nadĀ•je, Ā¾e aĀ¾ se ti neblaze známí Miloušové odeberou d-
vĀ•Ā•ných lovišĀ• a Ā•as zavane jejich stopy, poĀ•et takto - jinak moc hezky - pojmenovaných chlapeĀ•kĀ• zase vzros-
TakĀ¾e všem MilošĀ•m, MiloušĀ•m i MiloĀ•Ā•m pĀ™ejeme, aby vydrĀ¾eli a v meziĀ•ase krásnĀ> a mil-
oslavili svĀ•j svátek. Zora (26. 1.) patĀ™í mezi velmi stará slovanská jména. Je to JitĀ™ní hvĀ•zda - neboli JitĀ™enka - tedy
planeta Venuše, která nás na obloze ráno vítá a veĀ•er provází k spánku. Je to hvĀ•zda po celý rok nádhernĀ>
záĀ™íci, která se stala inspirací básníkĀ•, spisovatelĀ•, malíĀ•Ā• - ale také milencĀ•. ÚdajnĀ> je obdobou tohoto jména také
Apolena. Toto jméno vzniklo z Ā™eckého Apolonia - tedy dívka, Ā¾ena - ba i hvĀ•zda (tedy Venuše zasvĀ•ená
Apolonovi). Jak krásné a romantické. Tento svĀ•t ovšem smysl pro poezii a romantiku postrádá. Proto nám
ubývá i Ā¾en a dívek pojmenovaných Zora... TĀ™eba se jednou lidi vzpamatují a místo do bankovních výpisĀ• zaĀ•nou zase h-
na nebe a opĀ•t budou novĀ> narozené holĀ•iĀ•ky pojmenovávat podle krásné hvĀ•zdy, která je vítá kaĀ¾dé ráno - tedy
Zora. Ingrid (27. 1.) KrásnĀ> a zajímavĀ> znĀ•jící jméno je severského pĀ•vodu a dĀ™íve znĀ•lo Ingerid. ÚdajnĀ> se dá vyloĀ•t
jezd kynĀ> boha Ingwy. Podle tamĀ•jší mytologie to byla jedna z valkýr, které odváĀ¾ely duše mrtvých z
bojištĀ> pĀ™ímo do Valhaly. Byly velmi krásné a ztepilé - ovšem nebyly to Ā¾ádné Nanynky. Na severu byl
tvrdý Ā¾ivot; kdyĀ¾ vás nezahubil mráz, snĀ•hová bouĀ™e, lední medvĀ•di nebo vlci - tak vaši sousedé - to byli
Vikingové a to taky Ā¾ádné nĀ>Ā¾né koĀ•iĀ•ky nebyly. Ti kdyĀ¾ nebojovali, tak nedýchali. TakĀ¾e Valkýry bývaly po zuby ozl-
mávajíce a Ā™inĀ•íce zbranĀ•mi, prohánĀ•ly se po nebesích na okĀ™ídlených oĀ™ích. Jo, to bývaly kruté Ā•asy... Dneska se
pojmenovávají krásné dívky - jako tĀ™eba kadeĀ™nice Ingrid ze seriálu ulice. TakĀ¾e Ingridky, Inušky a Inny -
všechno nejlepší. Otylie (28. 1.) toto krásné a nĀ>Ā¾né jméno pochází vlastnĀ> ze jména Oda - coĀ¾ býval
ovšem jméno muĀ¾ské. Z nĀ•j vznikl Ota a z Oty posléze Otylka. Jméno znamenalo majetek, pĀ™ípadnĀ> štĀ>
Prosím - nezamĀ•Ā•ovat. Ne vĀ¾dycky je majetek zárukou štĀ>stí a naopak. ĀĀme bulvární plátky, tam to
všecko je. Jednu dobu bylo u nás jméno Otylie velice oblíbeno - zájem zaĀ•al opadat aĀ¾ po hrĀ•zném máleru
rozĀ•tvrcené prostitutky Otylie Vranské. Tato záhada se nikdy nevyĀ™ešila - a pak, Ā¾e neexistuje dokonalý zloĀ•in. Al-
nejenom ona toto jméno proslavila. Všichni pamatujeme kouzelnou filmovou babyĀ•ku Otylii Beníškovou,
Ā•eskou hereĀ•ku. Otylie se téĀ¾ jmenovala Otylie DvoĀ™áková - později provdaná Suková - takto manĀ¾elka hudebního
skladatele Josefa Suka, který ji velice miloval a kdyĀ¾ si šel Ā™íct o její ruku, tak celá rodina trnula, zda je OtylĀ•in
tatínek - tedy skladatel Antonín DvoĀ™ák, pĀ•vodním povoláním Ā™ezník, nesmete se schodĀ•. NicménĀ>, tatínek se násilí
nedopustil, pouze Ā¾enich vyzval, aby nĀ>co zahrál. Suk hrál moc dobĀ™e a tak Otylku dostal. Konec dobrý -
všechno dobré. TakĀ¾e my mĀ•Ā¾eme zaposlouchat do romantické hudby Josefa Suka - takto rodáka z
„VesníĀ•ky mé stĀ™ediskové", tedy z KĀ™eĀ•ovic, pro kterou (tu hudbu) byla Otylka velkou inspirací. Otylka se prý téĀ¾
jmenovala nĀ>mecká babyĀ•ka Daniely Kudlanky. Zdislava (29. 1.) nebo také Zdeslava, je jméno slovanského pĀ•vodu a
jak je jiĀ¾ všem jasno - znaĀ•í dívku nebo Ā¾enu "zde slavnou" (údajnĀ> se téĀ¾ jedná o starobylost formu nyní velmi
oblíbeného jméno |ZdeĀ•ka) CoĀ¾ jeho nejslavnĀ•jší nositelka skuteĀ•nĀ> byla. Svatá Zdislava z Lemberka pĀ•vodnĀ>
svatá nebyla, tou se stala aĀ¾ velmi dlouho po své smrti - aĀ¾ v roce 1995. Stala se patronkou rodin, kongregace sester
dominikánek, ale tak LitomĀ•Ā™ického kraje a také Ā•eského národa. Zdislava byla dcerou PĀ™ibyslava z KĀ™iĀ¾anova a Sil-
ze Sicílie. Provдалa se za šlehtice Havla Markvartice, který postupnĀ> dosáhl vysokého postavení ve sluĀ¾bách
krále Václava I. Ā•ká se, Ā¾e byla jiĀ¾ od dĀ•tství nadána léĀ•itelskými schopnostmi. TĀ•ch vyuĀ¾ivala pĀ™í péĀ•i o nemocn-
chudé. Krom toho se téĀ¾ starala i o svou rodinu a téĀ¾ o velkou rodin všech pocestných, chudých a postiĀ¾ených.. T-
vyĀ•erpalo tak, Ā¾e jako velmi mladá zemĀ™ela. Stalo se tak v r. 1252. Její pĀ™íbĀ•h vešel v obecnou známost díky
a posléze i filmu s názvem "V erbu Ivce". ZvláštĀ> pak film byl velmi úspěšný a díky jemu u nás Zdislav
pĀ™ece jen malinko pĀ™íbylo. CoĀ¾ je jedinĀ> dobĀ™e. Robin (30. 1.) je francouzského pĀ•vodu - pĀ•vodnĀ> znĀ•lo Robert
znamenalo, Ā¾e dotyĀ•ný je slávou ozá™ený, pĀ™ípadnĀ>, Ā¾e má skvĀ•lou povĀ•st. Z Francie se toto jméno rozší-
do svĀ•ta, pĀ™edevším do NĀ>mecka a do Anglie. NejslavnĀ•jším Robinem byl zbojník opĀ•vovaný ve
staroanglických básních a baládách - Robin Hood (Hood - Ā•ti Húd znamená kápĀ>, kapuce - kterou Robin nosil). PovĀ•stí

a bájí je mnoho - ale má se zato, že v jejich pozadí je skutečná historicky doložitelná osoba. Údajně to byl v 11. století Sas, který se (na přelomu jedenáctého a dvanáctého století) postavil na odpor normandské /tedy vikingské/ okupaci. Dlouholetí, že marně. Jiní angličtí historikové zase tvrdí, že Robin pocházel ze starobylého rodu a údajně se jmenoval Robert, Earl of Huntingdon. A stejně jako jeho slovenský kolega Janík, bohatým bral a chudým dával, protože u těch bohatých a vlivných moc populární nebyl. Musel se proto se svou družinou skrývat v Sherwoodském lese. Podle pověstí to byl nejlepší lučištník na světě. Nu, a už to bylo jak chtělo, Robinova sláva šla dál a bývá čas od času zpodobňována jak v knížkách, tak i ve filmech a televizních seriálech. Proč i jméno Robin nabralo na popularitu a je tak pojmenováno více malých chlapíků. Jeden nikdy neví - třeba z nich budou jednou slavní lučištníci... Zatím jim přejeme všechno nejlepší a moc hezkou oslavu jejich svátku. Pídemich